

geregelde onderwerpen vindt men thans achtereenvolgens in Sw. 77, 78; Sw. 3-9 en Sw. 76.

35. Niemand mag in hechtenis worden genomen dan op bevel van het daartoe, ingevolge de wettelijke bepalingen op de strafvordering, bevoegd gezag, en op den voet en de wijze bij die bepalingen omschreven. (ISR. 141; AB. 36.)

36. Het bepaalde bij de artt. 26 en 35 maakt geene inbreuk op de bevoegdheid van den Gouverneur-Generaal tot het nemen van zoodanige politieke maatregelen van bedwang en voorzorg, als waartoe hij door den Koning is of zal worden gemagtigd. (ISR. 35v.)

SLOTBEPALINGEN.

37. Wanneer de Gouverneur-Generaal de wijziging of opheffing eener van den Koning uitgegane wettelijke bepaling noodig oordeelt, zal hij daartoe kunnen overgaan, doch niet anders, dan onder 's Konings nadere goedkeuring, behoudens de bijzondere gevallen, waarin de bevoegdheid tot wijziging of opheffing uitdrukkelijk aan den Gouverneur-Generaal is opgedragen. (ISR. 92v.)

De aldus door den Gouverneur-Generaal, onder 's Konings nadere goedkeuring, vastgestelde bepalingen, hebben inmiddels in Indonesië kracht van wet, tot dat hare intrekking, op de bij art. 1 omschreven wijze, door afkondiging is openbaar gemaakt. (ISR. 94.)

Territoriale zee en maritieme kringen-ordonnantie 1939.

(Ord. v. 18 Aug. 1939.) S. 39-442. (inv. 25 Sept. 1939.)

(Of. bijlagen handelingen Volksr. zittingsj. 1939-1940, onderw. 3.)

Consid. Dat Hij, in verband met eenige nader noodig gebleken voorzieningen ter handhaving van de orde en veiligheid in het Indonesisch zeegebied, de desbetreffende voorschriften opnieuw willende vaststellen; enz.

Art. I. Met intrekking van de „Territoriale zee en maritieme kringen-ordonnantie”, vastgesteld bij art. 1 sub c (lees: art. 1) der ordonnantie van 11 Oct. 1935 (S. No. 497), zooals deze is gewijzigd bij de ord. van 3 Mei 1938 (S. No. 200), vast te stellen de volgende regeling, welke kan worden aangehaald als „Territoriale zee en maritieme kringen-ordonnantie 1939”.

Art. II. (1) Alle op grond van de bij art. 1 ingetrokken regeling vastgestelde voorschriften blijven, behoudens uitdrukkelijke intrekking overeenkomstig de bepalingen van deze ordonnantie, van kracht.

(2) Alle, binnen vijf jaren vóór de inwerkingtreding dezer ordonnantie wettig verleende vergunningen worden geacht op den voet der bepalingen van deze ordonnantie te zijn verleend; de overige vergunningen komen bij de inwerkingtreding te vervallen.

Art. III. Overal waar in wettelijke bepalingen en administratieve voorschriften, welke in werking zijn op het oogenblik van het in werking treden van deze ordonnantie naar een der artt. 1 en 8 t/m 14 van de „Territoriale zee en maritieme kringen-ordonnantie” (S. 1935 No. 497) wordt verwezen, wordt daarvoor gelezen het overeenkomstige art. van de „Territoriale zee en maritieme kringen-ordonnantie 1939”.

Art. IV. Slotbepaling. Deze ordonnantie treedt in werking met ingang van den dertigsten dag na dien harer afkondiging. (Afgel. 26 Aug. 1939.)

Art. 1. (1) In deze regeling en in de krachtens haar uit te vaardigen voorschriften wordt verstaan onder:

1. Indonesische territoriale zee:

I. het zeegebied, dat zich zeewaarts uitstrekt tot op een afstand van drie zeemijlen van de laagwaterlijn van de tot het Indonesisch grondgebied behorende eilanden of gedeelten van eilanden af; onder eilanden worden mede verstaan de rotsen, riffen of banken, welke bij laagsten waterstand droogvallen en gelegen zijn op ten hoogste drie zeemijlen van de laagwaterlijn van de tot het Indonesisch grondgebied behorende eilan-

den of gedeelten van eilanden ;

met dien verstande, dat :

- A. ter plaatse van een baai, zee-arm, rivier- of kanaalmonding, waarvan Indonesië de eenige oeverstaat is, die afstand van drie zeemijlen wordt gemeten van een rechte lijn af, dwars door de opening van zulk een baai, zee-arm, rivier- of kanaalmonding getrokken ; indien bedoelde opening tien zeemijlen overschrijdt, zal die lijn worden getrokken dwars door de baai, zee-arm, rivier- of kanaalmonding, zoo dicht mogelijk bij den ingang op het eerste punt waar de opening tien zeemijlen niet overschrijdt ;
- B. ter plaatse van een groep van twee of meer eilanden, die afstand van drie zeemijlen, wordt gemeten van de rechte lijnen af die de uiterste punten verbinden van de laagwaterlijnen van de eilanden aan den buitenkant der groep, ter plaatse waar de afstand tusschen die punten zes mijlen niet overschrijdt ;
- C. ter plaatse van een zeestraat, die twee open zeeën verbindt en waarvan Indonesië de eenige oeverstaat is, als territoriale zee zal worden beschouwd het gedeelte der straat gelegen tusschen twee lijnen, welke aan weerszijden van de straat de beide oevers verbinden, zoo dicht mogelijk bij de open zee, op het eerste punt waar de breedte der straat zes zeemijlen niet overschrijdt, ook al heeft tusschen die beide lijnen de straat elders een grootere breedte ;
- D. ter plaatse van een twee open zeeën verbindende zeestraat, die niet breeder is dan zes zeemijlen, en waarvan Indonesië niet is de eenige oeverstaat, de scheidingslijn tusschen de territoriale zee van Indonesië en van den vreemden staat getrokken zal worden over het midden van de straat ;
- II. het zeegebied, gelegen aan de zeezijde van het onder I omschreven zeegebied, doch binnen vastgestelde reedegrenzen ;
2. Indonesisch zeegebied (territoriale wateren). de Indonesische territoriale zee, benevens het aan de landzijde van de territoriale zee gelegen gedeelte van :
- a. de kustzee ;
 - b. het watergebied van baaien, zee-armen, rivier- en kanaalmondingen ;
 3. Indonesische binnenwateren : alle wateren gelegen aan de landzijde van de Indonesische territoriale zee, met name ook alle rivieren, kanalen, meren en plassen binnen Indonesië ;
 4. Indonesisch watergebied : de Indonesische territoriale zee benevens de Indonesische binnenwateren ;
 5. Maritieme kringen : de als zoodanig door den Gouverneur-Generaal aangewezen of aan te wijzen gedeelten van het Indonesisch watergebied. (S. 41—622.)

(2) De zeemijlen, in het vorige lid bedoeld, zijn die van zestig in een breedtegraad.

2. (1) In deze regeling en de krachtens haar uit te vaardigen voorschriften wordt verstaan onder „visschen” of „de visscherij uitoefenen” :

a. het verrichten in het algemeen van eenige handeling welke direct of indirect gericht is op het verzamelen, bemachtigen of dooden van voortbrengselen van de zee ;

b. het in een maritiemen kring door een vaartuig aan boord nemen van visch of andere voortbrengselen van de zee van een ander vaartuig, tenzij die zeeproducten dienen tot eigen gebruik van de opvarenden van het eerstbedoelde vaartuig, zoomede het aldaar door een vaartuig verrichten van eenige andere handeling welke ten doel heeft de uitoefening van de visscherij met behulp van een ander vaartuig mogelijk te maken of te vergemakkelijken ;

c. het door natuurlijke of rechtspersonen, vennootschappen onder een firma of bij wijze van geldschieting, maatschappen en reederijen te hunnen behoeve of voor hunne rekening doen verrichten van de in lid (1) sub a en b van dit art. bedoelde handelingen door derden.

(2) Onverminderd het bepaalde bij lid (3) van dit art. worden de in het vorige lid sub *b* bedoelde verrichtingen niet als visscherij beschouwd indien zij geschieden :

a. voorzover betreft schepen en vaartuigen voerende de vlag van een staat met welken het Koninkrijk der Nederlanden in vriendschap is, binnen de reedegrenzen van een zeehaven alsmede binnen de reedegrenzen van een kustplaats, welke in gevolge de „Indische Scheepvaartwet 1936” (S. No. 700) voor het betreffende schip openstaat dan wel — deze reedegrenzen niet vastgesteld zijnde — op de gebruikelijke reeden dier zeehavens en kustplaatsen ;

b. voor zoover betreft vaartuigen onder Nederlandsche vlag op de sub *a* bedoelde reeden, zoomede binnen de reedegrenzen dan wel — deze niet vastgesteld zijnde — op de gebruikelijke reede van een kustplaats alwaar een (hulp)tolkantoor gevestigd is of (buiten het tolgebied) een ambtenaar van het Binnenlandsch Bestuur of een (dienstdoend) havenmeester is bescheiden.

(3) Door of namens den Commandant der Zeemacht kunnen in een maritiemen kring zeehavens en kustplaatsen worden aangewezen, waar de in lid (1) sub *b* van dit art. bedoelde verrichtingen slechts dan ingevolge het vorige lid niet als visscherij worden beschouwd, indien zij plaats vinden op een door den betrokken havenmeester aan te geven ligplaats ter reede.

3. Behoudens het bepaalde in de artt. 4 en 5 is de uitoefening van de visscherij in maritieme kringen verboden.

4. (1) De visscherij mag in maritieme kringen worden uitgeoefend door hen, die behooren tot de Indonesische bevolking.

(2) Voor zoover bij die uitoefening der visscherij van vaartuigen wordt gebruik gemaakt, mogen daarvoor slechts worden gebezigd vaartuigen onder Nederlandsche vlag en waarvan alle opvarenden behooren tot de Indonesische bevolking.

(3) Door of namens den Commandant der Zeemacht kan in bijzondere gevallen, desgewenscht onder daarbij te stellen voorwaarden, geheele of gedeeltelijke vrijstelling van de in het vorige lid gestelde vereischen worden verleend.

5. (1) Door of namens den Commandant der Zeemacht kan aan Nederlandsche onderdanen een vergunning tot de uitoefening van de visscherij in maritieme kringen worden verleend, indien maritieme belangen zich daartegen niet verzetten.

Aan natuurlijke personen, die geen Nederlandsch onderdaan zijn, of aan onder de bepalingen voor Europeanen vallende rechtspersonen, vennootschappen onder een firma of bij wijze van geldschieting, maatschappijen of reederijen kan door of namens den Commandant der Zeemacht onder hetzelfde voorbehoud slechts in de volgende gevallen vergunning tot de uitoefening van de visscherij in maritieme kringen worden verleend :

1e. wanneer zij, op wie het verbod, bedoeld in art. 3, van toepassing is, de visscherij bij de inwerkingtreding dezer ordonnantie in de maritieme kringen, waarvoor de vergunning tot de uitoefening van de visscherij wordt gevraagd, als rechtmatig beroep (bedrijf) uitoefenen ;

2e. wanneer voldoende zekerheid bestaat, dat de visscherij alleen ten behoeve van wetenschappelijke doeleinden of bij wijze van tijdverdrijf wordt uitgeoefend ;

3e. wanneer de belangen van de Indonesische bevolking door het verlenen dier vergunning in belangrijke mate zullen worden gebaat.

(2) De in lid (1) bedoelde vergunning wordt verleend aan dengene, te wiens behoefte of voor wiens rekening de visscherij zal worden uitgeoefend ; zij is niet voor overdracht vatbaar en vervalt van rechtswege bij het overlijden van dengene, aan wien zij is verleend, behoudens het bepaalde in het volgende lid.

(3) Bij overlijden van den vergunninghouder zijn diens erven of rechtverkrijgenden bevoegd de visscherij alsnog krachtens de aan den overledene verleende vergunning gedurende ten hoogste drie maanden, gerekend van den datum van overlijden, voort te zetten.

(4) De vergunning wordt verleend voor ten hoogste vijf jaren doch kan binnen dien termijn te allen tijde door of namens den Commandant der Zeemacht zonder opgave van redenen worden ingetrokken.

(5) Zij is, indien de visscherij door middel van (een) schip (schepen) of vaartuig(en) wordt uitgeoefend, slechts geldig voor het (de) in de vergunning aangegeven schip (schepen) of vaartuig(en).

(6) Aan de vergunning kunnen bepaalde voorwaarden worden verbonden.

6. (1) Ten bewijze dat een vergunning, als in art. 5, lid (1) bedoeld, is verleend, wordt een vergunningsbewijs uitgereikt volgens een door den Commandant der Zeemacht vast te stellen model.

(2) In het vergunningsbewijs worden vermeld :

a. ten name van wien en de duur waarvoor de vergunning is verleend ;

b. indien de vergunning voorwaardelijk is verleend : de voorwaarden, welke bij die verleening zijn gesteld ;

c. indien de visscherij door middel van (een) schip (schepen) of vaartuig(en) wordt uitgeoefend : het (de) schip (schepen) of vaartuig(en) waarop de vergunning betrekking heeft ;

d. indien de visscherij niet door middel van (een) schip (schepen) of vaartuig(en) wordt uitgeoefend : de wijze van uitoefening dier visscherij.

7. (1) De gezagvoerder van een schip of vaartuig, of degene die als zoodanig optreedt, is, behoudens het bepaalde in lid (2) van dit art. verplicht :

a. zorg te dragen dat een geldig vergunningsbewijs als bedoeld in art. 6, lid (1), hetwelk op zijn schip of vaartuig betrekking heeft, zich steeds aan boord daarvan bevindt ;

b. zoodanig bewijs, op verlangen van de in het algemeen of bij dan wel krachtens deze ordonnantie met de opsporing van strafbare feiten belaste personen, te toonen.

(2) Het bepaalde in lid (1) van dit art. is niet van toepassing ten aanzien van den gezagvoerder van een schip of vaartuig, waarmede de visscherij wordt uitgeoefend voor rekening of ten behoeve van een, door den Commandant der Zeemacht aangewezen persoon of instelling aan wien of aan welke een vergunning als bedoeld in art. 5, lid (1) is verleend.

8. (1) De Commandant der Zeemacht is bevoegd om de uitoefening van de visscherij door hen, die daartoe ingevolge de artt. 4 en 5 gerechtigd zijn, in maritieme kringen of gedeelten daarvan te verbieden of te beperken, alsook om in maritieme kringen of gedeelten daarvan de scheepvaart te verbieden of te beperken.

(2) Maatregelen, als in het vorige lid bedoeld, worden bekendgemaakt in de Javasche Courant.

9. (1) Het is verboden om zonder een door of namens den Commandant der Zeemacht verleende vergunning of opdracht :

a. landverkenningen uit te voeren of hydrografische opnemingen te verrichten in het Indonesisch watergebied ;

b. te teekenen of te fotografeeren binnen maritieme kringen of aldus te teekenen of te fotografeeren, dat een maritieme kring of een gedeelte daarvan op de teekening of de foto komt ;

c. gegevens of aanwijzingen te verzamelen, welke op een maritiemen kring betrekking hebben en welke voor de defensie van belang kunnen zijn ;

d. in maritieme kringen — buiten de watervlakken, welke krachtens art. 4 van het „Luchtvaartbesluit 1932” (S. 1933 No. 118) voor de luchtvaart gesloten zijn of zullen worden — met een vliegtuig, hetwelk noch behoort tot de Koninklijke Marine of aan den Lande noch ten dienste van de Koninklijke Marine of van den Lande gebezigd wordt, te landen of op te stijgen.

(2) Het is aan vreemde militairen verboden zich, zonder door of namens den Commandant der Zeemacht verleende vergunning, binnen maritieme kringen te begeven of zich aldaar op te houden.

(3) Aan de in de voorgaande leden van dit art. bedoelde vergunningen kunnen voorwaarden worden verbonden.

(4) Zoodanige vergunningen kunnen te allen tijde door of namens den Commandant der Zeemacht zonder opgave van redenen worden ingetrokken.

(5) (*Toeg. S. 49—113.*) Een vergunning als bedoeld in lid (1) sub *a* is niet vereist voor landverkenningen en hydrografische opnemingen, uit te voeren door het Departement van Scheepvaart.

10. (1) Behoudens het bepaalde in art. 11 is het den gezagvoerder van een schip of vaartuig of dengene die hem vervangt verboden om met zijn schip of vaartuig binnen maritieme kringen ten anker te gaan of drijvende te blijven, tenzij zulks in verband met een veilige navigatie noodzakelijk is.

(2) Aan de gezagvoerders — of degenen die hen vervangen — van schepen of vaartuigen bestemd voor de uitoefening van de visscherij doch daartoe ter plaatse niet gerechtigd, is bovendien het ten anker gaan of drijvende blijven met hun schepen of vaartuigen in het Indonesisch zeegebied buiten maritieme kringen verboden, tenzij zulks in verband met een veilige navigatie noodzakelijk is.

(3) Door of namens den Commandant der Zeemacht kan in bijzondere gevallen en desgewenscht onder daarbij te stellen voorwaarden dispensatie worden verleend van de in de beide vorige leden bedoelde verboden.

(4) Alle krachtens het vorige lid van dit art. verleende dispensatie vervallen van rechtswege, indien en voor zoover zij in strijd zouden zijn met een maatregel als bedoeld in lid (1) van art. 8, tenzij een andere dag is bepaald, met ingang van den dag na dien waarop die maatregel door plaatsing in de Javasehe Courant is bekendgemaakt.

(5) Alsdan kunnen echter op den voet van lid (3) van dit art. nieuwe dispensaties van de in de leden (1) en (2) bedoelde verboden worden verleend.

11. (1) Behoudens het bepaalde in de volgende leden van dit art. zijn de in de leden (1) en (2) van art. 10 omschreven verboden niet in toepassing op :

a. schepen en vaartuigen, welke behooren tot de Koninklijke Marine of aan den Lande dan wel ten dienste van de Koninklijke Marine of van den Lande gebruikt worden ;

b. schepen en vaartuigen voerende de vlag van een staat met welken het Koninkrijk der Nederlanden in vriendschap is, binnen de reedegrenzen van een zeehaven, alsmede binnen de reedegrenzen van een kustplaats, welke ingevolge de „Indische Scheepvaartwet 1936” (S. No. 700) voor het betreffende schip openstaat dan wel — deze reedegrenzen niet vastgesteld zijnde — op de gebruikelijke reede dier zeehavens en kustplaatsen ;

c. schepen en vaartuigen onder Nederlandsche vlag op de plaatsen waar de sub *b* van dit artikellid bedoelde schepen en vaartuigen mogen ankeren zoomede binnen de reedegrenzen dan wel — deze niet vastgesteld zijnde — op de gebruikelijke reede van een kustplaats alwaar een (hulp)tolkantoor gevestigd is of (buiten het tolgebied) een ambtenaar van het Binnenlandsch Bestuur of een (dienstdoend) havenmeester is bescheiden ;

d. schepen en vaartuigen, welke uitsluitend gebezigd worden voor de uitoefening van de visscherij, voor zoover betreft den maritiemen kring, waarin zij die visscherij ingevolge de artt. 4 en 5 van deze ordonnantie mogen uitoefenen ;

e. zeilvaartuigen onder Nederlandsche vlag, eigendom zijnde van een of meer tot de Indonesische bevolking behorende personen en waarvan

alle opvarenden behooren tot die bevolking, welke in een zeehaven of een kustplaats, liggende binnen den maritiemen kring geregistreerd zijn, voor zoover betreft dien maritiemen kring.

(2) Door of namens den Commandant der Zeemacht kunnen zeehavens en kustplaatsen binnen maritieme kringen worden aangewezen, waar, in afwijking van het in het vorig lid van dit art. bepaalde, het ten anker gaan of drijvende blijven met schepen en vaartuigen op andere dan door den betrokken havenmeester aan te geven plaatsen ter reede is verboden.

(3) Het bepaalde in lid (1) sub *b t/m e* van dit art. is niet van toepassing, indien en voor zoover het in strijd zou komen met een maatregel, als bedoeld in art. 8, behoudens een krachtens lid (5) van art. 10 te verleenen nieuwe dispensatie.

12. (1) Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden wordt gestraft:

a. hij, die, zonder daartoe krachtens art. 4 dan wel ingevolge een hem op den voet van art. 5 verleende, geldige vergunning gerechtigd te zijn, in een maritiemen kring de visscherij uitoefent;

b. hij, die zonder daartoe krachtens lid (3) van art. 4 gerechtigd te zijn, handelt in strijd met lid (2) van dat art.;

c. hij, die een vergunningsbewijs als bedoeld in art. 6, lid (1) vervreemdt dan wel zoodanig vergunningsbewijs tegen betaling of om niet aan een ander ten gebruike of anderszins afstaat;

d. hij, die zich niet houdt aan eenige aan een hem krachtens art. 5 verleende vergunning verbonden voorwaarde;

e. hij, die niet voldoet aan de hem bij lid (1) van art. 7 opgelegde verplichtingen;

f. hij, die zonder daartoe ingevolge een hem verleende dispensatie gerechtigd te zijn, handelt in strijd met een krachtens het bepaalde in art. 8 genomen en bekendgemaakte maatregel;

g. hij, die eenige verbodsbepaling als vervat in art. 9 overtreedt dan wel zich niet houdt aan eenige aan een hem krachtens dat art. verleende vergunning verbonden voorwaarde;

h. hij, die zonder daartoe ingevolge de artt. 10 en 11 gerechtigd te zijn, met een schip of vaartuig in een maritiemen kring dan wel in Indonesisch zegebied ten anker gaat of drijvende blijft.

(2) Indien bij het plegen van de in het vorige lid sub *a, b, d* en *f* omschreven strafbare feiten visscherij wordt uitgeoefend met behulp van een vaartuig, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden:

a. de opvarende van het vaartuig, tenzij aannemelijk is dat hij niet aan die visscherij heeft deelgenomen of daarbij direct of indirect hulp heeft verleend;

b. de leider van het visscherij-bedrijf waarin het vaartuig wordt gebezigd, tenzij deze tijdens het plegen dier strafbare feiten niet aan boord was van het vaartuig en tevens aannemelijk is, dat hij het redelijke heeft gedaan om de visscherij te voorkomen;

c. hij, die den leider van het visscherij-bedrijf ten aanzien van die visscherij aan boord van het vaartuig als zoodanig vervangt.

(3) Indien in de gevallen bedoeld bij het vorige lid, de leider van het visscherij-bedrijf of degene, die hem als zoodanig vervangt, zich aan boord van het vaartuig bevindt worden de andere opvarenden slecets dan gestraft, indien zij opzettelijk aan de visscherij hebben deelgenomen of daarbij direct of indirect hulp hebben verleend.

(4) De in dit art. omschreven strafbare feiten worden beschouwd als overtredingen.

(5) De voorwerpen — waaronder begrepen schepen of vaartuigen — waarmede of met behulp waarvan het strafbare feit is gepleegd, evenals de voorwerpen welke door middel daarvan zijn verkregen, kunnen worden verbeurd verklaard.

(6) De in dit art. bepaalde strafmaxima worden verdubbeld, indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen sedert een vroegere veroordeeling van den schuldige wegens een der in dit art. omschreven overtredingen onherroepelijk is geworden.

(7) Indien de in dit art. vermelde strafbare feiten worden begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolgving ingesteld en de straf uitgesproken tegen de in Indonesië gevestigde bestuurders en commissarissen en bij afwezigheid of ontstentenis van deze personen, tegen den vertegenwoordiger van den rechtspersoon in toepassing

(8) Het bepaalde bij het vorige lid vindt overeenkomstige Indonesië ten opzichte van rechtspersonen, optredende als bestuurder of vertegenwoordiger van een anderen rechtspersoon.

13. (1) Met de handhaving van en het toezicht op de naleving van de bepalingen dezer ordonnantie zijn belast de Commandant der Marine te Soerabaja, de commandanten van Harer Majesteits oorlogsschepen en van marinevliegkampen, de gezaghebbers van de schepen der Gouvernements Marine en de gezagvoerders van de schepen der Bebakening en Kustverlichting, de onder de bevelen van deze commandanten, gezaghebbers en gezagvoerders gestelde personen die daartoe door hen van een opdracht zijn voorzien, de officieren van de Gouvernements Marine, belast met het bevel over een gewestelijk vaartuig, de havenmeesters en de als zoodanig dienstdoende ambtenaren, de loodsen, alsmede de djoeragans der gewestelijke vaartuigen en de verder door den Commandant der Zeemacht aan te wijzen personen.

(2) Voorzover zulks voor de verzekering van 's Lands rechten noodig is, zijn met de handhaving en het toezicht bedoeld in het eerste lid, mede belast de ambtenaren der in- en uitvoerrechten en accijnzen.

14. Behalve de personen, die in het algemeen belast zijn met het opsporen van strafbare feiten, zijn de in het vorige art. genoemde personen bevoegd tot het opsporen van de bij of krachtens deze ordonnantie strafbaar gestelde feiten, alsmede van de overtredingen van de verbodsbepalingen betreffende invoer, uitvoer en vervoer over zee en van de strafbare feiten omschreven in de artt. 167 en 168, voor zoover deze artikelen betrekking hebben op het wederrechtelijk binnendringen van loodsstation-schepen, lichtscheperen en kustlicht-instellingen, 193 t/m 199, 324 t/m 326, 438 t/m 443, 447 t/m 451, 473, 474 en 564 t/m 566 van het Wetboek van Strafrecht.

15. (1) De met het opsporen van de in het vorige art. bedoelde strafbare feiten belaste personen zijn, met inachtneming van het bepaalde in art. 17, bevoegd om schepen en vaartuigen, welke opvarenden verdacht worden van het plegen of voorbereiden van handelingen in strijd met de bepalingen, bij of krachtens deze ordonnantie vastgesteld, dan wel van de overtredingen en misdrijven bedoeld in het vorige art., aan te houden en te onderzoeken. Voor zoover de djoeragans der gewestelijke vaartuigen betreft, strekt deze bevoegdheid zich niet verder uit dan tot visschersvaartuigen en de vaartuigen van minder dan 100 m³ bruto inhoud.

(2) Zij kunnen vorderen, dat hun de scheepspapieren getoond worden, teneinde zich te vergewissen omtrent de nationaliteit van het schip, den eigenaar daarvan, de plaats waar het tehuis hoort en andere bijzonderheden, welke voor het onderzoek dienstig kunnen zijn.

(3) Zij zijn bevoegd de voorwerpen — waaronder begrepen schepen of vaartuigen — waarmede of met behulp waarvan, naar vermoed wordt, het strafbare feit is gepleegd alsmede de voorwerpen, welke, naar vermoed wordt, door middel van het strafbare feit zijn verkregen, in beslag te nemen.

16. Gelijke bevoegdheden als in het vorige art. omschreven, kunnen worden uitgeoefend, indien een schip of vaartuig in het Indonesisch watergebied zich gedraagt op zoodanige wijze, dat inbreuk wordt gemaakt op de veiligheid, de openbare orde, dan wel andere rechtsbelangen van het Land, alsmede indien redelijkerwijze mag worden

vermoed, dat het voornemen tot zoodanige gedraging bestaat. Voor zoover het betreft een zich in de territoriale wateren bevindend schip van vreemde nationaliteit, kan aan dat schip worden gelast, zich uit bedoelde wateren langs de kortste of een eventueel aan te geven route te verwijderen en kan het zoonoodig met geweld daartoe worden gedwongen.

17. (1) Andere dan Nederlandsche of Indonesische schepen en vaartuigen mogen, behoudens het bepaalde in het tweede lid, slechts in het Indonesisch watergebied worden aangehouden en onderzocht.

(2) De vervolging van een vaartuig van vreemde nationaliteit terzake van een binnen Indonesië gepleegd strafbaar feit mag, indien zij een aanvang heeft genomen, terwijl het betrokken vaartuig zich in het Indonesisch watergebied bevond, ook daarbuiten worden voortgezet, zoolang zij niet onderbroken wordt. De vervolging houdt in elk geval op, zoodra het achtervolgde schip zich bevindt in de territoriale zee van een vreemden staat.

(3) Alvorens tot de in lid (2) bedoelde achtervolging wordt overgegaan, moet voorts aan de volgende voorschriften zijn voldaan :

1e. door hoekmeting of op andere wijze moet, ongeacht de plaats, waar de opsporingsambtenaar zich bevindt, geconstateerd zijn dat het in overtreding zijnde schip of een van zijn sloepen, waarmede of met behulp waarvan het strafbare feit is gepleegd, zich binnen het Indonesisch zeegebied bevindt.

2e. een visueel of geluidssein, met opdracht om te stoppen, moet gegeven zijn binnen zoodanigen afstand dat het vreemde schip het sein heeft kunnen waarnemen.

18. Het schip of vaartuig met de opvarenden kan worden opgebracht naar een nabijgelegen Indonesische haven in de volgende gevallen :

a. bij ontdekking op heeterdaad van een misdrijf of overtreding als bedoeld in art. 14, alsook wanneer gedragingen worden geconstateerd als bedoeld in art. 16 ;

b. indien een redelijk vermoeden bestaat, dat een strafbaar feit als bedoeld in art. 14 is gepleegd of een gedraging als bedoeld in art. 16 heeft plaats gehad en tevens gevaar bestaat, dat het schip zich door vertrek uit het Indonesisch watergebied, vlucht of anderszins aan een nader onderzoek zal onttrekken ;

c. indien het schip in het Indonesisch zeegebied wordt aangetroffen zonder in het bezit te zijn van een nog geldig nationaliteitsbewijs of een daarmede gelijkstaand document ;

d. indien het schip in het Indonesisch zeegebied wordt aangetroffen zonder in geoorloofde doorvaart te zijn en met lading aan boord, waarvoor in Indonesië rechten zijn verschuldigd ;

e. indien het schip bestemd voor de uitoefening van visselery en daartoe binnen het Indonesisch zeegebied niet gerechtigd zijnde, behoudens in geval van overmacht of nood, in dat gebied wordt aangetroffen zonder in geoorloofde doorvaart te zijn.

19. Bij of krachtens regeeringsverordening kunnen bepalingen worden vastgesteld, welke bij de uitoefening van de bevoegdheden bedoeld in de artt. 13 t/m 18 in acht moeten worden genomen.

Bij S. 35—525 is ter uitvoering van art. 14 der vorige ord., thans art. 1°, bepaald :

Art. 1. (1) Het onderzoek van schepen en vaartuigen tot ontdekking van overtredingen en misdrijven op zee mag buiten dringende noodzakelijkheid niet plaats hebben tusschen zonsondergang en zonsopgang.

(2) Dringende noodzakelijkheid is altijd aanwezig in geval van ontdekking op heeterdaad.

Art. 2. (1) Van elk onderzoek als bedoeld in art. 1 wordt een proces-verbaal opgemaakt op den eed aan den Lande door den betrokken landsdienaar bij de aanvaarding zijner bediening afgelegd, dan wel, voor zoover die niet is afgelegd, daarna met eede bevestigd.

(2) Dit proces-verbaal vermeldt de redenen, die tot het onderzoek hebben geleid, en de bevindingen daarbij verkregen en geeft zoo nauwkeurig mogelijk aan op welke plaats het onderzochte schip zich tijdens het onderzoek bevond.

(3) Voorts worden in het proces-verbaal de belangrijkste bijzonderheden

vermeld, voorkomende op zeebrief, pas of ander geldig bewijs van nationaliteit, meetbrief, certificaat en andere bij het onderzoek vertoonde documenten, waarbij de merken op het schip aangebracht dienen te worden vergeleken met de gegevens van de betrokken certificaten.

(4) Omtrent elk onderzoek en het resultaat daarvan wordt eene aantekening gesteld in het scheepsjournaal van het onderzochte schip, indien aan boord aanwezig.

20. Bij of krachtens regeeringsverordening kunnen bepalingen worden vastgesteld nopens de registratie van zeevisschersvaartuigen van vreemde nationaliteit, welke gerechtigd zijn tot de uitoefening van de visscherij binnen het Indonesisch zeegebied of in maritieme kringen, zoomede nopens de merken en onderscheidingsteekenen waarvan die vaartuigen moeten zijn voorzien. (S. 38—201: *registratie-verordening vreemde zeevisschersvaartuigen.*)

21. Bij of krachtens regeeringsverordening kunnen bepalingen worden vastgesteld ter bescherming van telefoon-, telegraaf- en andere onderzeesche kabels, ter voorkoming van verontreiniging van het zeewater door schepen, en andere bepalingen in het belang van een goede orde en een veilig verkeer in het Indonesisch zeegebied.

